

زرتشتیان

بیاری اهورامزدا

تهیه کنندگان

فهرست

رایکا ایزد
رادین ایزد
بنیتا دهنوی
مهرک خسروی

- ۱.....اشوزرتشت پیامبر آریایی
- ۳.....آتش عنصر پاک
- ۴.....کماچ
- ۶.....فروهر و اجزای فروهر
- ۸.....کاردستی
- ۹.....نام سی روز ماه
- ۱۰.....جشن ها
- ۱۴.....زنگ تفریح!
- ۱۵.....جایگاه زن و مرد در دین زرتشتی
- ۱۷.....جشن مهرگان
- ۱۹.....لطیفه
- ۲۰.....جشن سده
- ۲۲.....منابع
- ۲۳.....جدول

اشوزرتشت پیامبر آریایی

اشوزرتشت، پیامبر و اصلاح گر دینی ایرانی، بنیان گذار دین زرتشتی است. او در حدود ۳۸۰۰ سال پیش در شرق ایران زندگی می کرد. خاندان اشوزرتشت «اسپنتمان» یا «اسپینتمان» نام دارد. بر اساس روایت های دینی که به دست ما رسیده است نام مادر اشوزرتشت «دغدو» و نام پدرش «پوروشسب» و نام همسرش «هووی» است. فرزندان اشوزرتشت سه دختر به نام های «فرنی» «تریتی» و «پورچیستا» و سه پسر به نام های «ایسدواستر»، «اروتدندر» و «خورشید چهر» هستند.

اشوزرتشت در سن سی سالگی به پیامبری برگزیده شد و دین خود را در میان مردم گسترش داد.

آموزه های او بر پایه خرد، آزادی انتخاب، و مبارزه میان خیر و شر استوار است. او باور داشت که انسان ها آزاد هستند تا جایگاه خود را در این مبارزه انتخاب کنند و این آزادی هدیه ای از سوی اهورامزدا است. یکی از تاثیرات مهم اشوزرتشت تاکید بر مسئولیت پذیری انسان ها در برابر اعمالشان است. آموزه های او به شکل گیری ارزش های اخلاقی و اجتماعی ایرانیان کمک کرده است.

اندیشه ی نیک

کردار نیک

گفتار نیک

دین زرتشتی، همواره با تصویری از آتش و آتشکده ها همراه بوده است. این تصویر، اغلب این تصور را ایجاد می کند که زرتشتیان، آتش پرست هستند اما دین زرتشتی، بر خلاف تصور رایج، بر محوریت «آتش پرستی» بنا نشده است. در این دین، آتش نمادی مقدس از روشنایی، پاکی و خرد است؛ آتش در دین زرتشتی نماد روشنی بخشی است. آذر (آتش) نماد اشا، راستی و پاکی اهورایی است.

آتش قبله گاه زرتشتیان است و زرتشتیان رو به سوی نور نماز می خوانند. پس زرتشتیان آتش را به عنوان معبودی برای پرستش نمی بینند، بلکه آن را ابزاری برای ارتباط با اهورامزدا، خدای یکتا می دانند. آتش در دین زرتشتی جز چهار عنصر مقدس می باشد. آتش یک آخشیح مینوی است که به سه آخشیح گیتوی دیگر، آب، هوا و خاک جان می بخشد.

در پایان این متن می توان نتیجه گرفت که آیین زرتشتی بر پایه ی فلسفه ای عمیق از خرد، اخلاق و راستی شکل گرفته است و پرستش آتش در این دین وجود ندارد. آتش به عنوان نماد پاکی، روشنایی و پیوند با اهورامزدا مورد احترام است. این برداشت اشتباه تاریخی که زرتشتیان را «آتش پرست» معرفی می کند ناشی از عدم آگاهی و شناخت به این آیین کهن است.

کماج یکی از خوراکی های سنتی و محلی زرتشتیان است که هم جنبه ی فرهنگی دارد و هم به عنوان بخشی از آیین ها و مراسم آنان شناخته می شود.

این خوراکی معمولا با مواد طبیعی و ساده تهیه می شود و به طور عمده از آرد گندم، خرما، گردو، ادویه های معطر و گیاهی تهیه می گردد.

کماج، نمادی از غذا و برکت در سفره ی زرتشتیان است و در جشن ها، مراسم دینی و یا آیین هایی مانند جشن مهرگان و سده، جایگاه ویژه ای دارد. روش پخت آن معمولا با دقت و ظرافت خاصی انجام می گیرد، چرا که معمولا این خوراکی حامل پیام هایی از سنت های کهن و ارزش های فرهنگی است.

این خوراکی نه تنها نمادین است، بلکه طعم لذت بخشی دارد و با عطر و طعم خاص خود، حسی از همبستگی و ارتباط با طبیعت و میراث نیاکان را به افراد منتقل می کند.

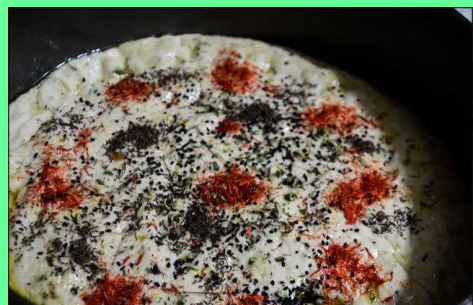

مواد لازم برای پخت کماچ:

آرد یک کیلو، تخم مرغ سه عدد، شکر یک پیمانه، گلاب نصف پیمانه (در صورت تمایل شیر هم افزوده شود)، نمک یک هشتم قاشق غذا خوری، مایه خمیر یک قاشق غذا خوری، هل کوبیده و دارچین کوبیده از هر کدام دو قاشق مربا خوری، مغز گردو و بادام و کشمش ۱۰۰ گرم (در صورت تمایل)، روغن مایع یک استکان، جوش شیرین یک قاشق مربا خوری سر خالی
طرز تهیه:

آرد را پس از الک کردن با کمی نمک مخلوط کرده، مایه خمیر را با آرد مخلوط می کنیم. خمیر را ورز می دهیم و سپس در جای گرم قرار می دهیم تا ور بیاید (دو برابر شود). پس از دو برابر شدن خمیر آن را با گلاب و شیر شل کرده تا به شکل ماست کمی سفت در بیاید. سپس جوش شیرین، تخم مرغ، شکر، هل، دارچین و مغزیجات (برخی از شهر ها به کماچ خرما نیز می افزایند) را به خمیر اضافه میکنیم و ظرف مورد نظر را گرم کرده و روغن را در آن میریزیم تا گرم شود و خمیر آماده شده را که کمی استراحت داده ایم در روغن می ریزیم و در فری که از قبل گرم شده است به مدت یک ساعت و دمای ۱۸۰ درجه می گذاریم . گفتنی است بهتر است ظرفی را آب کرده و در فر بگذاریم تا بخار آن از خشک شدن کماچ جلوگیری کند.

زرتشتیان بر این باورند که انسان از چند نیرو تشکیل شده است که فروهر یکی از آن چند نیرو است. فروهر ذره ای از ذات خداوندی است که در زمان پیدایش انسان در وجود فرد قرار داده می شود و همواره انسان را به سوی پیشرفت راهنمایی می کند و پس از مرگ، بدون تغییر به ذات اقدس خود باز می گردد.

فروهر به معنی «نیروی پیشرفت دهنده» می باشد.

دست راست رو به بالا:

«نمادی از نماز و نیایش»

جهت پیشرفت در زندگی، همواره
نماز و ستایش خداوند را به جا
آورید و سپاسگزار باشید.

چهره ی پیر و نورانی:

جهت پیشرفت در زندگی،
با افراد دانا، آگاه و فرزانه
مشورت کنید.

حلقه در دست چپ:

«نماد عهد و پیمان»

جهت پیشرفت در زندگی
همواره به عهد و پیمان خود
وفادار باشید حلقه ی ازدواج
نیر بازمانده از همین نماد
است.

حلقه ی میان کمر:

«نماد گردش زمان و

زندگی بی پایان»

اگر نیکی انجام دهیم نیکی
می بینیم
و اگر بدی انجام دهیم
بد خواهیم دید.

دو بال گشوده:

هر بال ۳ قسمت دارد که نمادی
از اندیشه ی نیک، گفتار نیک و
کردار نیک است.

وزنه ی زیرین نگاره:

این وزنه ۳ قسمت
دارد که نشان دهنده ی
اندیشه ی بد گفتار بد و
کردار بد است که در
پایین و زیر قرار دارد.

سپنتا مینو:

«اندیشه ی پاک و مقدس»
باید اندیشه ی پاک و مقدس
را پیش رو قرار داد تا
باعث پیشرفت شود.

انگزه مینو: اهریمن

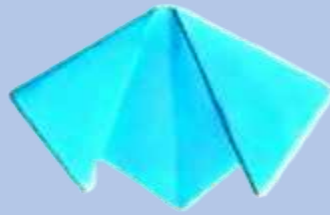
«اندیشه ی ویرانگر»

باید این اندیشه را در پشت سر
قرار داد و با دانایی با آن مقابله کرد.

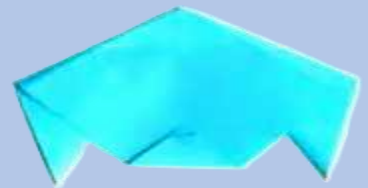
کار دستی

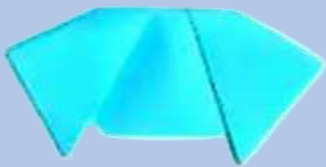
۱

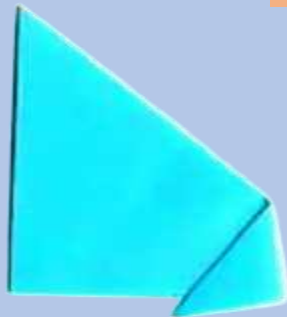
۲

۳

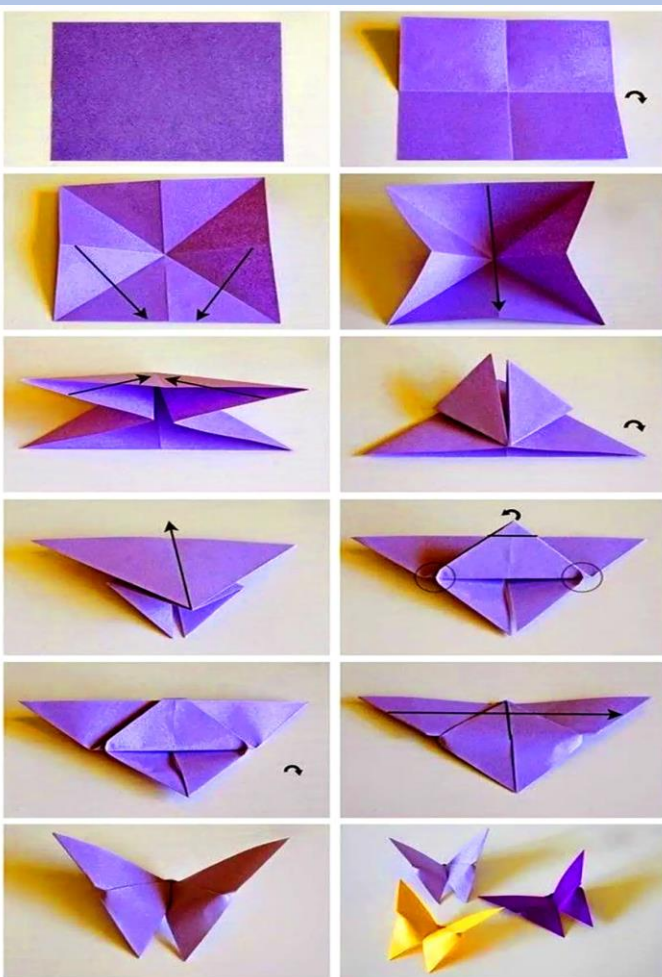
۴

۵

۶

در فرهنگ زرتشتی هر ماه سی روز و هر روز نام ویژه ی خودش را دارد.

در شعر زیر نام سی روز ماه در فرهنگ زرتشتی را مشاهده می کنید .

هر ماه ما سی روز است	شاد و خوش و پیروز است
روز یکم اورمزد روز	نام خدای پیروز
وهمن و اردیبهشت	شهریور خوش سرشت
سپندارمزد و خورداد	روز هفتم امرداد
این هفت روز که والاست	امشاسپند اهوراست
دی به آذر و آذر	روز خوش است و برتر
بعد از آبان ، خور و ماه	تیر و گوش آید از راه
دی به مهر روز شادی است	روز خوش و آزادی است
مهر و سروش چون رود	رشن و فروردین آید
ورهرام و رام و باد	کرده دل از غم آزاد
دی به دین و روز دین	روز خداست و آیین
ارد و اشتاد و آسمان	خوشبختی آرد آسان
زامیاد و مانتره سپند	دنایای خوب و دلبد
روز سی ام انارام	با روشنی شد انجام

آیین ها بخش مهمی از ویژگی اجتماعی انسان هستند. فرهنگ دیر پای زرتشتی آیین های گوناگون و گسترده ای دارد. بیشتر این آیین ها جنبه ی ملی و میهنی دارند؛ برخی دیگر دینی و شماری دیگر درباره ی زندگی فردی و خانوادگی اشخاص هستند. برای شناسایی بهتر جشن ها و آیین های ایرانی-زرتشتی، می توانیم آن ها را به ترتیب زیر دسته بندی کنیم:

۱. جشن های ماهیانه ۲. آیین های سالیانه ۳. گاهنبار ها
۴. آیین های فردی و خانوادگی ۵. آیین گردهمایی در پیران

جشن های ماهیانه

در گاهشمار زرتشتی، هر ماه سی روز و هر روز نام ویژه ی خود را دارد. هنگامی که نام روز با نام ماه یکی شود، جشن ماهیانه برگزار می شود. برای نمونه :

جشن فروردین گان روز فروردین از ماه فروردین است. در این روز زرتشتیان به آرامگاه ها می روند و یاد درگذشتگان را در نخستین جشن ماهیانه ی سال گرامی می دارند.

جشن اردیبهشت گان روز اردیبهشت از ماه اردیبهشت است. از آنجایی که نماد اردیبهشت آتش است، این جشن در آتشکده ها برگزار می شود.

جشن خردادگان روز خرداد از ماه خرداد است . نماد خرداد آب است و این جشن در پاسداشت آب برگزار می شود. در گذشته، خردادگان در کنار جویبار ها و چشمه ها برگزار می شده است.

جشن تیرگان روز تیر از ماه تیر است. این جشن درباره ی داستان اسطوره ای آرش کمان گیر و یادآوری فداکاری و از جان گذشتگی او برای پاسداری از میهن است. این جشن همچنین، در پاسداشت باران و همراه با آیین آب پاشان است.

جشن امردادگان روز امرداد از ماه امرداد است. نماد امرداد گیاه است و جشن امردادگان در پاسداشت گیاهان، درختان و محیط زیست برگزار می شود.

جشن شهریورگان روز شهریور از ماه شهریور است. این جشن به عنوان روز بزرگداشت پدر برگزیده شده است.

جشن مهرگان روز مهر از ماه مهر است. داستان اسطوره ای این جشن قیام مردم ایران علیه ضحاک، فرمانروای ستمگر، است. در این داستان فریدون با کمک کاوه ی آهنگر، پس از شکست دادن ضحاک، او را در کوه دماوند زندانی کرد و خود بر تخت پادشاهی نشست. جشن مهرگان همچنین، جشن برداشت محصولات کشاورزی است. در سفره ی مهرگانی، انواع غلات و دانه های خوراکی گذاشته می شود. این جشن همچنین، در ستایش ایزد میترا (مهر) که ایزد نگهبان پیمان است، برگزار می شود. در این جشن سه ارزش اخلاقی مهم ایرانی ستوده می شود:

- * نخست: مبارزه با ستم و گسترش دادگری.

* دوم: مهر و مهربانی.

* سوم: پیمان و پیمانداری.

جشن آبانگان روز آبان از ماه آبان است. این جشن در پاسداشت آب های روان برگزار می شود.

جشن آذرگان روز آذر از ماه آذر است. این جشن در پاسداشت آتش برگزار می شود.

ماه دی در روز های اورمزد، دی بآذر، دی بمهر و دی بدین برگزار می شود.

جشن بهمن گان روز و همن از ماه بهمن برگزار می شود. چهارپایان و جانوران نماد و همن امشاسپند هستند و در این جشن، ارزشمندی و زیبایی دیگر جانداران پاس داشته می شود.

جشن اسفندگان یا سپندارمذگان در روز سپندارمذ از ماه اسفند برگزار می شود. این جشن بزرگداشت زمین، زاینده گی و باروری و نیز زن و مادر در فرهنگ ایرانی و زرتشتی است.

آیین های سالیانه

جشن ها و آیین هایی هستند که سالی یک بار برگزار می شوند.
برای نمونه:

نوروز و آیین های نوروزی: پایان سال خورشیدی و آغاز سال نو
جشن زادروز و پیامبری اشوزرتشت: روز خرداد از ماه فروردین برابر با
ششم فروردین

پرسه ی همگانی اورمزد و تیرماه: در سال دو بار پرسه ی همگانی برگزار می شود. آیین پرسه، آیین یاد بود همگانی است. پرسه های همگانی به یاد درگذشتگان برگزار می شود و نشانی است از این که ما هنوز از خودگذشتگی و فداکاری آنان را به یاد داریم و آنان را ارج می نهیم. پرسه ی همگانی اورمزد و تیر ماه به یاد درگذشتگان جنگ های ایران و توران برگزار می شود.

شب چله: آخرین روز پاییز که بلند ترین شب سال است
در گذشت اشوزرتشت: روز خور از ماه دی

پیرسہ ی همگانی اور مزد و اسفندماہ

گاهنبارها

گروه دیگری از آیین های زرتشتی گاهنبار ها هستند و در شش دوره پنج روزه در سال برگزار می شوند. این آیین ها برای پاسداشت آفرینش و داده های اهورامزدا هستند که در برگزاری آن از خداوند با نیایش، داد و دهش و بخشندگی سپاسگزاری می کنیم.

آیین های فردی و خانوادگی

- ۱- آیین های زندگی: سالگرد زادروز، سدره پوشی (دین پذیری) و پیوند زناشویی
- ۲- آیین های در گذشتگان: هر گاه کسی از دنیا می رود خانواده و بازماندگان او آیین های یاد بودی را در بازه های مشخصی برگزار می کنند.
روز سوم، روز چهارم، دهه، پرسه، سی روزه، روزه (هرماه تا یکسال) و سال (تا سی سال) از این آیین ها هستند.
- ۳- نَبَر: دیگر آیین زرتشتی نبر است که چهار روز در ماه برگزار می شود. زرتشتیان در روز های وهمن، ماه، گوش و رام از هر ماه در گاهشمار زرتشتی، دام ها، چارپایان و ماکیان (مرغ، اردک و غیره) را نمی کشند و نمی خورند.

آیین گردهمایی در پیران

پیران یا پیرانگاه ها، از جمله جاهای آیینی و ارجمند در فرهنگ زرتشتی است. هر کدام از این پیران (مانند پیر سبز، پیر ستی پیر، پیر نارکی و...) یک دوره ی ۵ روزه ی بازدید و گرد همایی دارند. هر سال، زرتشتیان در این زمان ها، در محل هر کدام از این پیران گرد هم می آیند، به نیایش می پردازند، با هم دیدار می کنند، با زرتشتیان شهر های مختلف آشنا می شوند و آیین هایی مثل سدره پوشی همگانی را برگزار می کنند

زنگ تفریح!

ولی امروز!!!

اون وقتا جلوی درخونه ها برای عابرهای خسته سگو میساختن!

اون موقع ها مستراح تو حیاط و بیرون از اتاق و پذیرایی قرار داشت!

یادش بخیر اون روزا آشپزخونه ها فقط عریض خانها بود!

جایگاه زن و مرد در دین زرتشتی

دین زرتشتی اولین دین خداپرستی است که توسط پیامبر بزرگ، اشوزرتشت، در حدود ۳۸۰۰ سال پیش بنیان گذاشته شد. یکی از مفاهیم مهم در این دین **برابری جایگاه زنان و مردان** است. در اوستا، آمده که زن و مرد هر دو از آفریده های نیک اهورامزدا هستند و هیچ کدام بر دیگری برتری ندارند. در گذشته های تاریخ ایران، از دورانی که مدارک تاریخی به دست ما رسیده است، فراز و فرود های زیادی در روابط و جایگاه زنان و مردان دیده می شود. گاهی به خاطر نوع مشاغل، که نیروی بدنی زیادی نیاز بوده است، گاهی به سبب ناامنی و لزوم جنگ های بسیار و دلایل دیگر، «مردسالاری» دیده می شود. ایرانیان باستان، در مقایسه با همتایان خود، در کشور های دیگر، می کوشیدند جایگاه برابری برای زنان و مردان قائل شوند؛ برای نمونه زنان در فرایند ساخت تخت جمشید، در نقش های گوناگون، و از جمله در جایگاه سر کارگری و مدیریت، حضور داشته اند. ما در اسناد تاریخی مسئولیت ها و جایگاه های مهمی را برعهده ی زنان می بینیم که نشان دهنده ی مشارکت آنان در کارهای اجتماعی و سیاسی کشور در ایران باستان بوده است.

زنان نامدار در تاریخ ایران باستان

آرتیمیس یا **آرتمیه**: او فرماندار یکی از استان های کشور و نخستین دریا سالار زن در پادشاهی هخامنشی بود که در نبرد های دریایی، فرماندهی بخشی از نیروی دریایی را به عهده داشت.

یوتاب: هنگامی که اسکندر مقدونی به ایران یورش آورده بود، یوتاب و آریو برزن، که خواهر و برادر بودند، در کوهستان های زاگرس، در یک پایگاه دفاعی، راه یونانیان را سد و تا مدت ها در برابر پیشروی آنان مقاومت کردند.

پوران دخت و آرزم دخت: پوران دخت از پادشاهان ساسانی و نخستین زن در این سلسله است که به پادشاهی رسید. او کوشید شرایط نابسامان کشور را بهبود دهد. آرزم دخت خواهر پوران دخت بود و اولین پادشاه زن در سلسله ی ساسانی است.

زنان نامدار در شاهنامه ی فردوسی

در ادبیات کهن فارسی، نمونه هایی در اهمیت دادن به برابری و مشارکت زنان و مردان در جامعه، وجود دارد، مانند:

فرانک: وقتی دید ضحاک ماردوش، در حال کشتن همه ی کودکان پسر است، فرزندش فریدون را که نوزاد بود از خطر دور کرده و نجات داد. فرانک بعد ها به فرزندش فریدون یاری داد تا ضحاک را شکست دهد.

گُردآفرید: دختر مرزدار ایرانی که در هنگام حمله ی سپاه توران به فرماندهی سهراب به دژ سپید و اسارت فرمانده نگهبان دژ، لباس رزم به تن کرد و با سهراب جنگید.

گردیه: خواهر بهرام چوبین، سردار ایرانی، که در کنار برادرش در جنگ های بسیاری شرکت کرد و مشاور و راهنمای او بود.

زن و مرد در دین زرتشتی از جایگاه و حقوق برابر برخوردارند. نه تنها در نظریه و متن های دینی، بلکه در عمل نیز فرهنگ زرتشتی بر برابری، احترام، آزادی و اختیار زن تاکید داشته و دارد. این نگاه پیشرو، باعث شده که زرتشتیان حتی امروز هم جزو جوامع با کمترین تبعیض جنسیتی به شمار بیایند.

جشن مهرگان یکی از بزرگترین و کهن ترین جشن های ایرانی است که در گرامیداشت ایزدمهر، نماد دوستی، پیمان و نور، برگزار می شود. این جشن در روز مهر از ماه مهر برابر با دهم مهر برگزار می شود. این جشن، همانند نوروز، نمایانگر پیوند عمیق فرهنگ ایرانی با طبیعت و ارزش های انسانی است. مهرگان در زمان اعتدال پاییزی، هنگامی که روز و شب برابر می شوند، جشن گرفته می شود و نمادی از تعادل، عدالت و فروتنی است. در ادامه می خواهیم داستان پیدایش جشن مهرگان را بازگو کنیم.

هزاران سال پیش، یک فرمانروای ستمگر به نام «ضحاک»، از سستی و ناآگاهی گروهی از مردم آن زمان استفاده کرد و به حکمرانی ایران رسید.

او به مردم ایران ستم می کرد؛ جوانان را می کشت و نادانی و ناآگاهی را گسترش می داد. در دوران حکومت او، کارهای نیک و سودمند از میان رفته بود و ستمگری و کارهای زشت فراوان انجام شده بود.

ضحاک فهمیده بود که مردم در تلاش هستند تا از دستش آزاد شوند زیرا آنقدر ستم کرده بود که هیچ کش او را دوست نداشت. پس یک گواهی نامه نوشت که در آن نوشته شده بود: «ضحاک فرمانروایی دادگر و مهربان است.» و مردم و بزرگان را مجبور می کرد تا آن را امضا کنند. بعد از آنها هم می ترسیدند و گواهی را امضا می کردند. یک روز، که ضحاک در حال جمع کردن امضا بود، کاوه ی آهنگر که همه ی پسرهایش به جز یکی به دست ضحاک کشته شده بودند، وارد دربار او شد و با راستی و دلیری به او گفت: «تو ستمگر هستی و با این دروغ ها به جایی نمی رسی. من و مردم ایران از تو نمی ترسیم.» پس گواهی دروغ را گرفت و آن را پاره کرد و جلوی ضحاک انداخت. ضحاک در برابر شجاعت او نتوانست کاری کند.

کاوه آنروز به میان مردم خشمگین و خسته از ستم ضحاک رفت و پیش بند چرم آهنگری اش را به نشانه ی پرچم مبارزه با دروغ و ستم ضحاک بلند کرد بعد به همراه مردم و فریدون که همه او را به فرمانروایی برگزیده بودند، با ضحاک جنگید. فریدون که پدرش به دست ضحاک کشته شده بود، ضحاک را شکست داد و او را در کوه دماوند به بند کشید و اسیر کرد.

جشن مهرگان جشن پیروزی ایرانیان به رهبری فریدون و کاوه (نمونه ای از شا) بر ضحاک (نمونه ای از دروغ) است.

لطیفه!

یه پیرز زن ۹۰ ساله عکسشو
می بره عکاسی میگه اینو برام
فتوشاپ کنید
نه آرایشم کنید نه جوونم کنید
عکاسه میگه پس چیکار کنم؟
پیر زنه میگه یه گردنبند الماس
و یه انگشتر یاقوت به عکسم
اضافه کنید که بعد از مرگم
عروسام انقدر بگردن دنبالش تا
نفسشون در بیاد....

یکی از تفریحات ناسالمی که
دارم اینه که: هر وقت میریم
شهر بازی چند تا پیچ و مهره با
خودم میبرم هر وسیله ای که
سوار میشیم به بغل دستیم که
اصولا آدم ترسویه میگم: یاخدا
این دیگه از کجا باز شد؟
اونم که مثل سگ می ترسه

به جعفر میگن با بالش جمله بساز،
میگه: یه گنجشک دیدم زدم به
بالش!

میگن: نه این بالش، اون یکی بالش
میگه: با تفنگ زدم به اون بالش
میگن: اصن بالش رو بیخیال شو با
تشک جمله بساز

میگه: تو شک داری زدم به بالش؟
میگن: نمیخواد اصن با پتو جمله
بساز!

میگه: پَه تو شک داری زدم به بالش!!
میگن: آقا غلط کردیم اصن با تخت
جمله بساز!

میگه: خیالت تخت زدم به بالش

من نمیدونم این ماما که
وسایل خودشون رو یه جایی
میذارن بعد خودشونم
یادشون میره کجاس....
چه جوریه که تو پیدا کردن
وسایلی که ما به اصطلاح تو
هفت تا سوراخ موش قايم
میکنیم تبحر خاصی دارن!!!

جشن سده

جشن سده یکی از جشن های کهن ایرانی است که قدمتی چند هزار ساله دارد و در فرهنگ ایران زمین اهمیت ویژه ای دارد. این جشن که در شب دهم بهمن ماه (روز مهر از ماه بهمن) برگزار می شود، به پاسداشت روشنایی و گرما در قلب زمستان سخت اختصاص دارد و نمادی از پیروزی نور بر تاریکی است.

در آیین جشن سده، آتش بزرگ به عنوان نماد پاکی، زندگی، و نیروهای مثبت روشن می شود و مردم گرد آن جمع می شوند تا با شادی و نیایش، به یکدیگر عشق و مهر هدیه دهند. این مراسم نه تنها فرصتی برای گرامیداشت طبیعت و عناصر چهارگانه است، بلکه یاد آور اهمیت همبستگی و اتحاد در میان انسان ها نیز هست.

در ادامه می خواهیم داستان پیدایش جشن سده را تعریف کنیم.

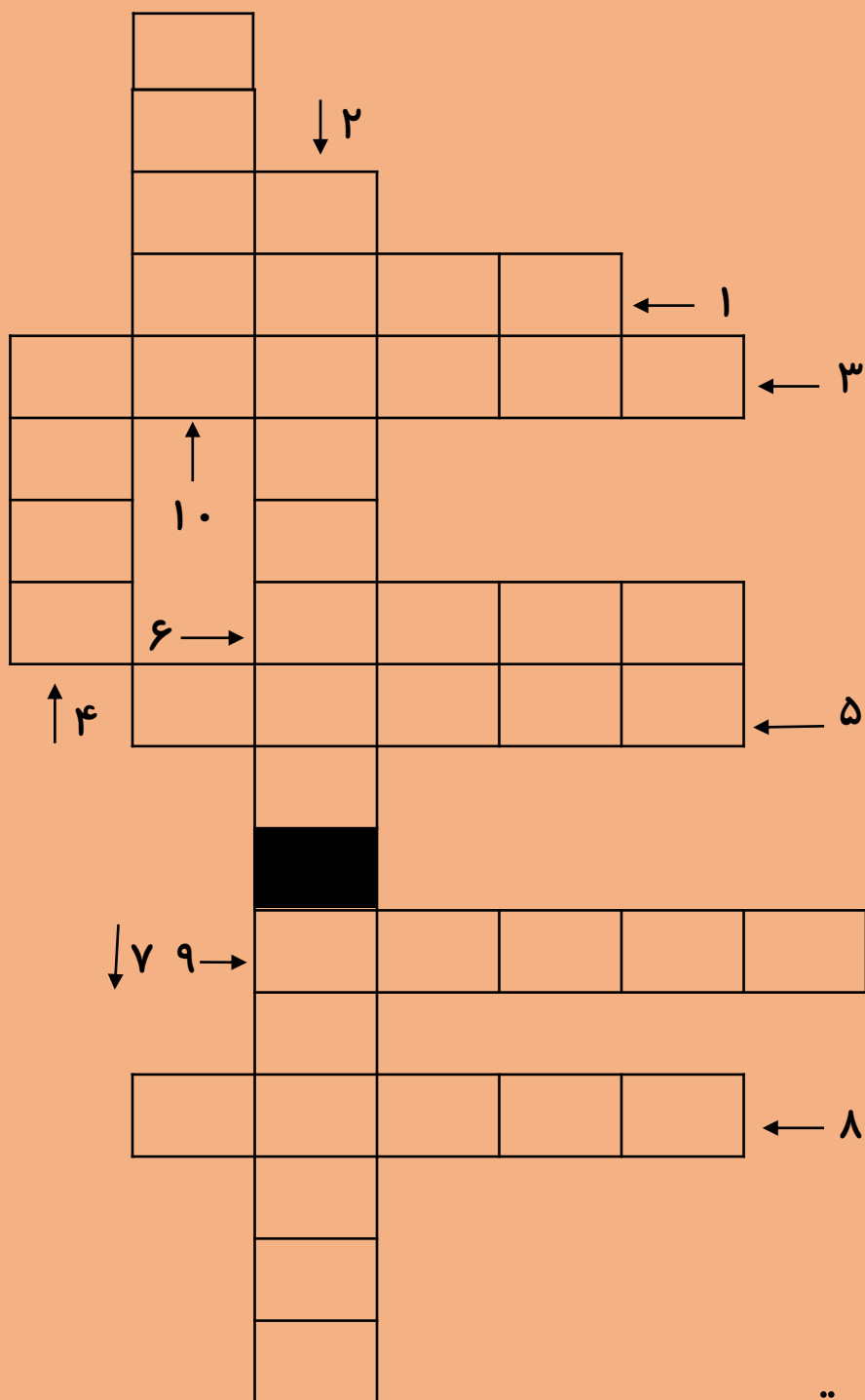
هزاران سال پیش هوشنگ شاه به همراه سپاهیاناش برای شکار به بیابان می روند. پس از مدتی که در بیابان به دنبال شکار می گردد ناگهان یک مار را می بیند، سنگی را از روی زمین بر می دارد و به سمت مار پرتاب می کند؛ مار فرار می کند و سنگ به سنگی دیگر برخورد می کند و جرقه ای ایجاد می شود و اینگونه آتش به وجود می آید.

جشن سده یاد بود توانایی بهره گیری انسان از آتش در زندگی و صنعت است و به تعبیری به معنای آغاز تمدن یا شهر نشینی است.

کتاب دین آموز پایه سوم دبستان
کتاب دین آموز پایه ششم دبستان
کتاب آموزش دین و فرهنگ زرتشتی پایه هفتم
سایت برساد
سایت امرداد
و دیگر سایت های گوگل
چت GPT

جدول

- ۱- با کشتی می آید
- ۲- سومین امشاسپند
- ۳- روز اضافه
- ۴- روحانی دین زرتشت
- ۵- اولین پیامبر یکتا پرست
- ۶- اولین گاه نماز
- ۷- چهارمین چهره ی گهنبار
- ۸- اولین آفرینش
- ۹- کتاب مقدس زرتشتیان
- ۱۰- اولین روز پنجه

زیارتگاه چک چک یا پیر سبز، یکی از زیارتگاه های زرتشتیان ایران در استان یزد است که در نزدیکی شهر اردکان و در شمال شرقی یزد قرار گرفته است. زیارتگاه یا پیر چک چک که در بین زرتشتیان بیشتر با نام پیر سبز مشهور است، از نیایشگاه های زرتشتی است که در استان یزد قرار دارد و مشهور ترین آنها حتی در مقیاس بین المللی است.

زمانی که اعراب به ایران یورش می آورند، نیک بانو دختر دوم یزدگرد سوم پادشاه ساسانی، در حال گریز از دست مهاجمان بوده است. او خود را به دامنه ی این کوه می رساند و از خداوند می خواهد که او را پناه بدهد. کوه دهان باز می کند و نیک بانو در آن پنهان می شود و به تعبیری دفن می شود. این زیارتگاه بعدا در این محل پایه گذاری می شود. قطرات آبی هم که به طور پیوسته در کوه چک چک سرازیر است به عنوان اشک های کوه در سوگ نیک بانو تعبیر می شود.

